

Magyar Ujév!

Az örökkévalóság rohanó ke-
reke ismét lepergetett egy eszten-
dőt. A reménységnek, a magyar
bizakodásnak egy éve repült el fe-
jünk fölött, nyílt kérdésül hagyva
a várva várt magyar beteljesedések
légiját. Jövőre évek vajdó kér-
déseit tették terhessé az el-
mult magyar évet, hogy attól egy
jobb, boldogabb magyar hajnalha-
sadás derengő, pirosító, fényességes
magyar reggele születhesse meg.

A magyar nemzet fajiságának,
fennmaradásának egyik legsúlyo-
sabb éve volt az elmúlt esztendő.
A lenni, vagy nem lenni kérdé-
nek óriási, nyomasztó sulya, a ma-
gyar nemzet fennmaradásának, vagy
elbukásának fenségesen tragikus
kérdése volt a lepergett év legfon-
tosabb, legingatóbb momentum-
a. Magyar szívek reszkető lázban ég-
tek, magyar agyak herotikus mun-
kát végeztek, hogy kivezessék a
nemzetet abból rettenetes politikai,
jogi és közgazdasági khaoszból
amely immár a nemzet sirját ásta
meg. Ezer év véres borzalmai, a
nemzeti csapások évszázadok me-
gbenítő, elfásító következményei nem
látszottak oly súlyos eredménnyel
végződni, mint az elmúlt év politi-
kai eseményei, amelyek előre vetet-
ték árnyékát a magyar fejlődésnek,
kulturális és gazdasági haladásának.
A magyar ég vésses, terhes felhők-
kel volt teljes, s mi, a magyarságot
fajiságunkért aggódók szívszorogva
vártuk, hogy mikor csap le az a
véres villám, amely hazánk politikai
szellemi s közgazdasági életét csa-
pásával halálra sújtja.

De most is bebizonyosodott a
magyar történelem ama igazsága,
hogy a magyarok Öregistene ak-
kor ad nagy államférfiakat, politi-
kai bölcsességgel megáldott státu-
súférfiakat, amikor a nemzet sirjának
szélén áll, amidőn már csak egy
lépés választja el az örvénybe való
bukástól. Mintha az lenne a fátu-

munk, sorsunk, hogy nemzeti ér-
sünk, izzó magyar fajszeretetünk
élni akarásunk akkor vigye dülőre a
nemzet fennmaradásának, vagy el-
bukásának tragikus lehetőségét, ami-
kor már az elcsüggedés mindent el-
sorvasztó érzése vesz erőt a magyar
lelkében. S azok a magyar állami-
férfiak, akik markukban tartották a
magyar nemzet vezetésének gyep-
lőjét, emberfeletti erővel, súlyos ál-
dozatokkal ugyan, de kivezették a
magyar nemzetet abból a politikai
és gazdasági fertőből, ahonnan már
már alig volt csak a szabadulása-
nak is pislogó reménysége s arra
az utra terelték, ahol maga szab-
hatja meg leendő, jövő boldogulá-
sának életfeltételeit.

S most midőn itt állunk az el-
mult év sirjánál, úgy tűnik fel az
év, mint egy rossz álom, mint egy
lidércnyomás a magyar lelkekben.
Ugy tűnik, hogy az elmúlt év a
magyar megpróbáltatások súlyos
keresztjét azért hordozta méhében,
hogy abból egy boldogabb magyar
hajnalhasadásnak reggele születhes-
sen meg. Mint az üllőre tett vas,
amely megedződik a porlyók su-
lyos csapása alatt, úgy edződött
meg a mi lelkünk is, a nemzeti fáj-
dalnak ama nyomasztó sulya alatt,
amelyek egy boldogabb magyar jö-
vendő eljövételét készítették elő.

S az ujév hajnalhasadtán mesz-
sze száll fűjő, sajgó magyar lelkem
a képzelet szárnyain. Ujra látom
magam felett, a magyar ég zenitjét
a magyar napnak szikrázó fénye-
sége s ragyogását, Szent István
bölcsességében, Szent László ke-
resztényi erényeiben, Nagy Lajos
vitészségében, Mátyás csodás had-
vezéri s államférfiúi tehetségében,
Rákóczi Ferenc lángoló, izzó haza-
szeretetében tündökölni. S látom az
ezer éves szent Korona jogai alatt
a Kárpátok bérceit, Kincses Erdély
havasait, a buzát termő Bánátot, a
magyar Kánaánt, a négy folyó tej-
jel mézzel folyó síkságait s a ma-
gyar nemzet drágakövét, Fiumét. S
látom, elszakított véreinket, amint a
gyáva hullarablók zsarnoki bilincseit
zörgetik s esdő könyörgéssel száll
szökő fohászuk az Ur számolyá-
hoz. De látom az új év hajnalhasa-
dásán régi dicsőségünk megújulását
is. Megindul a Hadak útja s Csaba
királyfi kopás vitézei rohanó szá-
guldással seprik el a magyarok föld-
jéről az ármánynak, cselszövésnek
undok hadait, hogy újra a régi ha-
talmas, gazdag s boldog Nagyma-
gyarsország lakóinak ajakán zendül-
hessen fel a magyarok fenséges
Hymnusa:

„Megbűnhődte már e nép
A multat s jövődöt” K.L.

A magyar falu Genfben.

Írta: VÉGH JENŐ.

A World's Student Cristian Fede-
ration (Nemzetközi Keresztény Diákszo-
vetség) szerencsés gondolatot valószínű-
leg szeptember folyamán Genfben. Tag-
egyesületei révén összegyűjtötte a kü-
lönböző nemzetek népművészeti, ipari és
tudományos termelésének legjellegze-
sebb példányait s ezekből kiállítást ren-
dezett, melynek jövedelme a szövetség
anyagi felfegyverzését célozta. 32 ország
közül a távoli Kelet, Ausztrália, Újze-
land is elküldött kiállításra szánt tár-
gyait. Lázos készülődés, kopácsolás
előzte meg a szeptember 9-én megnyíló
ünnepélyt. A Fórum déi Geneve-vé (Genf
piaca) átkeresztelt Musée Rátban. Nem-
zeti viseletben öltözött diákok és diák-

lányok tarka seregén sügött-forgott,
rendezett a maga „stand”-ja előtt, igye-
kezvén azt a legszebb, a legeszebbé
varázsolni. Végre eljött a megnyitás nagy
pillanata s már az első óra eldöntötte,
hogy melyek a legnagyobb látogatásnak
és érdeklődésnek örvendő kiállítások: A
népművészeti, tiszta idegen hatástól men-
tes termékeket bemutató nemzetek. Már
maga a kiállítás egy kis Babel volt, 32
ország fiai és termékei. De még tarkább,
még vegyesebb volt a látogatók sűrű
tömege. Ott láttuk közöttük a Nemzetek
Szövetségéhez kiküldött legelőkelőbb de-
legátusokat, minisztereket nagykövete-
ket, diplomátákat, ott láttuk a világsajtó ké-
pviseit, a pénzvilág Genfben időző tag-

jait, Amerika s Anglia világjáró gondta-
lanjait. S ez a tarka társaság midőn vé-
gigszaladt a vásár terméin, megböví-
ten állott meg a magyar kiállítás előtt.
Megállította őket a magyar falvak asszo-
nyainak fűre kezemunkája, ősi lelkének
ihlete, mely a magyar mezők s messze
Turán himes, virágos álmait himezte
bele becsesbe, subába, minden kis kö-
tőbe. A mezőkövesdi matyók himzései, a
kalotaszegi varrottások, hőmezővásár-
helyi fazekasok bögréi, csuprai, a ma-
gyar művészek ecsete meghódították a
vásár díszes és előkelő közönségét az
első csapásra. Oh mily boldogok voltak
azok a ma még névtelen kis magyar di-
ákok, kik reggeltől késő éjszakáig muto-
gatták, magyarázták az érdeklődők soha
apadni nem akaró tömegének a magyar
falvak érintetlen, ősi magyar lelkének
gyönyörűségeit termékeit. Idegen, nyel-
ven, idegen országban.

Minden nemzet rendezett egy ebé-
det, teát, vagy vacsorát. A magyar tea
alkalmával a Laurisín, Benda-Baranyai
trio szerepelt. Hogy zugott a taps, mi-
kor a magyar dal hangzott el a terem-
ben, hogy elmerengtek a tekintetek, mi-
kor a „hullámzó Balaton tetején” ak-
kordjai sirtak fel a hegedűn. Mennyire
ismerik ott az idegenben Bartók, Kodály
Hubai nevét!

Ott az idegenben 32 nemzet kimé-
letet nem ismerő versenyében láttuk,
igaz, nagy örömmel láttuk, hogy mily
nagy a magyar nép tiszta megnyilatko-
zásának, ősi művészetének ereje, hatása.
A diákok genfi kiállításán a magyar falu
lelke a maga egyszerű, ősi alkotásaival
hódított és barátokat szerzett Magyar-
országnak. Sok diplomata és politikus,
ki talán nem is volt bizonyos afelől,
hogy Magyarország a világnak melyik
részén van, akiket minden hivatalos pro-
pagandánk nem tudott közelebb hozni
Magyarországhoz, most érdeklődéssel for-
dult a kiállító diákokhoz kérdések özö-
nével.

Magyar falu! Köszönjük neked,
hogy megőrizted tisztán, érintetlenül a
Magyarság ősi lelkét, művészetét! Örizz,
épüld ezt feltő szeretettel, mert drága
kincsünk ez, mely eltékozzolható, de el
nem vehető!

Falusi népművelés.

Írta: RADNÓTI ISTVÁN.

Pihen a kapt, kusza, A termőföld
mint valami szemfedővel borított halott,
ugy felszik, mintha sohasem akarna me-
gelevenedni. Vagy a fehér csillogó hó
takarja el, vagy mozdulatlan némaságban

Ady a világpolgár.

(Adalékok Ady költészetének bírálatához)

Még 1919-ben történt, hogy Szabó
Dezso, a nagyszerű magyar stílusista, va-
lószerűleg az „akinek a szekerén ülsz,
annak a notáját fujjad” elve alapján,
„Forradalmas Ady” cím alatt egy erősen
kommunistikus ízű tanulmányt adott ki,
amelyben a bomlott vörös agyak eget-
verő diadalordításától kísértve, Ady End-
rét boldogan sajátítja ki a szocialdemok-
rácia számára. Ami azt illeti nincs ebben
semmi meglepő, hiszen Petőfi Sándortól
Wojtyck Gyuláig minden szocialpolitikai
eszmékkel foglalkozó költőt hajlandók
magukéval nyilvánítani az idegen faji gyű-
lölettel fűtött kozmopolita „magyarok”
azonban mintha valami elfojthatatlan til-
takozás ébredne az igaz magyar lélekben,
amelynek hangja mereven ellene szegül a
gondolatnak, hogy korunk tipikus, mond-
hatni legnagyobb lírai szellemét balgán
átvezetjük a legszélsőségesebb irány
híveinek!

Ady kozmopolitása mellett leg-
erősebb érvül azt hozzák fel, hogy szü-
gesztve erővel kitörő gyűlöletet dalolt
nemzete és hazája ellen. „Máglyára vinné
egy lán-szagu szittyia sereg”... Páris az
ő Bakonya, ahová hiába üldözi, mocskos
Dunának szájas pandurhada, mert elrejt-
tözik az „embersűrűs gigási vadon”-ban,
mit is keres ő itt a Tisza parton, ahol
csak durvaság, szenny, piszok a része,

holott a Szajna partján az ő igazi álom-
országa. Itt „ha a bamba, gatyás, vad
csöcselékre nézett, elfeledte a dalt és
káromkodott, vagy fűtyörészett” s a át-
határon kísértő rémként emelkedett fel
előtte a fenyegető lokos...

E kis izelítő után legyen szabad
egy kérdést feltennünk: vajjon ki az
észintébb, igazabb barátunk, az-e aki ki-
méltelen őszinteséggel, nyers korbácsütés-
szerű vadsággal, de azok kiküszöbölésé-
nek magasatos szándékával vágja arcunkba
összes komoly hibáinkat; vagy az, aki
alacsony hízélgéssel, kigyós ravaszkodás-
sal, szemünkbe dicsérgetve, hátunk mö-
gött ócsárolva, húságunkat legyezgetve
csuszik be bizalmunkba, azután pedig
aljas módon elárul bennünket? Adyban
hatványozott mértékkel lobogott a haza-
lóság lángja, de mert ő érdemeink mellett
hibáinkat is szemünkbe mondta, fájó ér-
zékenységünk a hazátlanság érzésével vá-
dolta meg őt. Ehhez járult mély szinbo-
lizmus: mindent csak jelölni, amely mö-
gött csak igen kevesen vették észre jó-
akaratu szent hazafiságát, gyökeros ma-
gyarságát.

Hogy jobban szerette Párist, mint
hazáját? Ez elsősorban csak látszólagos,
mert a „Föl-föl dobott kő” fenséges hit-
vallás örök hazatörésvé, könnyes fáj-
dalmas, mégis édes hazájához kötöttsége
mellett. A gravitációs törvény összeha-
sonlítása a honvágygal nemcsak nagy-
szerű gondolat, de megdöbbentően izzó

érzéskomplexumról tesz tanuságot, a
maga törvényszerűségével. Másodsorban
Ady korának legkiemelkedőbb képviselő-
je, akinek tulfinomult lelke, rendkívül
összetett érzésvilága a legapróbb finom-
ságokra szomjazik, az élet kis tragédiáira
nagy érzésektől fűtött, de alig észreve-
hető momentumaira rezonál, míg a durva
nagyhangú motivumok összetörnek. Termé-
szet, hogy az ilyen nyugati műveltségű
szellem álmái ideálját a nyugat szívében,
Párisban inkább megtalálja, mint másutt.
De Párisban is csak a művészeti esz-
ményképet igyekszik hazája elé állítani.

Végül nem méltán ostromozta-e nem-
zetét, midőn látta, hogy mekkora ember-
feletti küzdelmébe kerül egy-egy tehet-
ségnek is érvényesülni és igaz értékelésre
vergődni — nálunk? Midőn ő, a titáni
magyar őstehetség, aki úgy érzésében,
mint nyelvzetében és versteknikájában
ultörőként tűnik fel, kénytelen a magya-
rsággal annyira ellentétes idegen faj „vé-
dősármányai” alá menekülni a nyomor és a
teljes ismeretlenség elől... Igen, egy ide-
gennek kell jönni — aki Tormay Cecil
szerint száz évvel előbbre van műveltség
tekintetében nálunk — hogy észrevegye
és felkarolja a legtipikusabb modern ma-
gyar költőt: „Góg s Magóg fiát”, aki
„hiába döngtetett kaput, falat... a Kár-
pátok alatt” Igazi magyar tragédia!

Ami Ady költészetében tényleg
kozopolita: az az örök, egyetemes em-
beri rész. De ez krisztusi törvények alap-

ján áll és tisztán felebaráti szempontból
él, sikolt, vajdú verseiben. S minthogy
ez nagyjából minden költő költésze-
tében megvan, ezért semmi esetre sem
vállhatják a kommunisták maguké-
nak Adyt!

Mindezekből tisztán kiviláglik Ady
Endre makulátlan magyarsága s megdől
a kozmopolita vád. Hogy ostromozott ben-
nünket?

Petőfi is ostromozott, maró szatírá-
val, csak hogy ő nem volt olyan objektív,
mert az ő szemében hibáink elenyészően
kisebbség voltak, mint érdemeink, Ady
ellenben kevesebbet dicsért és többet
korhol. Valódi értékeit most még nem
tudjuk elfogni, az idő azonban őt fogja
igazolni. Kell, hogy neki is eljőjön a
Gyulai Pálja, mint Petőfié, aki meg-
ismerteti velünk csodás szépségeit. Addig
bizonytalanok lesznek a vélemények:
pró és contra, jobbról és balról. Annyit
azonban már leszögezhetünk, hogy Ady
többszörösen, tipikus magyar költő, aki-
nek kétségbevonhatatlan magyarsága föl-
tétlenül nagyobb fokú, szebb és többet
jelent nekünk, mint amaz internacionalis
(és „cion”-ális), világpolgár „magyaroké”
— összevével

Fekete Alfréd.

huzódik meg a sáros, csatakos utak mellett. Pedig csak látszat az, hogy a föld a téli hónapok alatt élettelen, mert a kemény, fagyott rögök között, a hótakaró alatt most is folyik a munka. Az élet nem állhat meg, az élet mindig dolgozik, érlel, táplál és mozog. A talaj sem nyugszik: a felvett vizet igyekszik megőrizni, raktározni, a talaj erjedése, a tápanyagok átalakítása fagymentes időben állandóan szünet nélkül folyik.

A gazdaembernek, ha szőgre is akasztotta szerszámai, nem szabad a téli időben sem pihennie. Ahogy a föld a természet törvénye szerint pihenését arra használja fel, hogy a termés által kivitt tápanyagokat igyekszik pótolni, a növény által felvehető anyagokat átdolgozni, úgy a gazdának is nagy kötelességei vannak jövő gazdálkodása és termése érdekében.

A gazdasági élet sohasem áll meg állandóan fejlődő, átalakuló, új ismereteket, új találmányokat, új eljárásokat dob a felszínre.

Ha nem akarunk elmaradni a világ folyásától, ha nem akarjuk azt, hogy a nagy gazdasági versenyben alulmaradjunk, akkor tanulunk kell és többet kell tudnunk.

E több tudnivaló megszervezésének az ideje most van, mikor leginkább ráér a gazda arra, hogy olvasson és tanuljon. Ma már a legjobb gazdasági szakkönyvek, újságok és szaklapok átlátnak rendelkezésükre, melyekből a szükséges és hasznos ismereteket, a mezőgazdasági tudomány újabb eredményeit könnyen eljuttathatják.

A könyvön és az újságon kívül az

ismeretterjesztésnek egy általánosabb és nagyobb eredménnyel járó eszköze is van és ez az élő szó, a beszéd, az előadás. A holt betűnél hatásosabban lehet eredményeket elérni, ha a közvetlen beszéd formájában kapjuk és halljuk azokat a szavakat, melyekből tanulunk és okulunk. Ezen a télen a legtöbb községben megkezdődtek az iskolán kívüli ismeretterjesztő előadások, az iskolán kívüli népművelési bizottságok rendezésében. Ezek az előadásokon szóba kerül mindaz, ami a falusi embert érdekelheti: gazdálkodás, egészségügy, hazánk történelme, irodalma, művészete stb. A faluszövetség fiókszövetségei a központ ellenőrzése és irányítása mellett külön is foglalkoznak gazdasági irányú népműveléssel, rendszeresen népművelési tanfolyamokat tartanak.

A mód és az alkalom meg van tehát arra, hogy olvasás és a faluban tartott előadások rendszeres látogatásával ismereteinket szaporítsuk. Csak tanulni és tudnivalókat egyjén minden magyar ember szívében és akkor a könyvekben összegyűjtött sok ismeret nem lesz csak írott malaszt az elhangzott tanulságos előadások szavai pedig nem süket füleknek fognak szólni.

Ha mindeh falusi gazda téli munkánálküli idejét így használja fel, akkor a pihenő tél nem elveszett, hanem célszerű munkában eltöltött idő lesz. S ahogy a magyar természet sem pihen nélen, hanem a tápanyagokat gyűjti és dolgozza fel a jövő termés érdekében, úgy a magyar gazdának is a többtermelés és egyéni boldogulásához szükséges ismereteket a gazdálkodás téli, csendes idejében kell megszereznie.

hizott állapotban gondolja eladni, sokszor téved. Általában a gazda költség-előirányzata akkor reális, ha a legkisebb jövedelmet és a legnagyobb kiadást állítja be. A gazdának sohasem szabad rózsaszínű szemüvegen át nézni a világot.

Azok a kisgazdák, akik nagy reményekkel, gazdát érő sok elemi csapás és megpróbáltatás figyelmen kívül hagyásával dolgoznak, sokszor pórul járnak. Az öregek megmondása nem ítélendő el, hanem megiszívalendő. A gazda nem tornázik a konjunkturák között. Aki egyszer elcsúszott, az már holnapra nem emelkedhet fel, hanem egy egész életet át nyomorog és küzd, hogy helyrehozza a megfontolatlanságát, könnyelműségét.

Ezért nem tudom eléggé ajánlani a gazdaközönségnek, hogy szigorúan vizsgálja meg a befektetéseket, mielőtt eszközölné, hogy az ki is jövedelmezze magát. Ne következzék belőle a bánom. Adósságot pedig csak akkor csináljon, ha el nem kerülheti. A mezőgazdaság még a jó időben is 6 százalékos kamattal is nehezen bírkózik meg, most pedig a dupláját, vagy tripláját el nem bírhatja. A magyar ember a kölcsönkérést mindig utolsó dolognak tartotta. Most ezt az igazságot vegye meg komolyabban.

Megindult már a részletfizetésre szóló áruinál. Adnak már hitelbe elég szívesen, némely helyen még ráerőszakolják is. Hónapok múlva termés után is fizethet a vásrló. Egyet ne felejtson el a gazda a majd vagy részletre fizetendő dolgoknál, hogy éppen olyan adósság ez is, mint a többi azzal súlyosítva, hogy nem is tudom, hogy kifizethetem akkor amikor az ideje elérkezik. Addig sok minden jöhet közbe. Különösen hangsúlyoznunk kell, hogy tartózkodjanak az országot előzőlő gép-üzemköktől, akik fűt-fűt összeigérnek, az árujuk dícséretéből nem fogynak ki. A vége az, hogy nagyon sokszor értéktelen, vagy kétesértékű silány minőségű gépet rásóznak a gazdára. Nemcsak a felbonthatlan szerződést, hanem a váltókat is aláíratták és ha elegend nem tesznek annak, irgalmatlanul porolják minden lelkiismeretfurdalás nélkül ellicitáltját a feje felől a házat.

Ügyeljen a falu lakossága, hogy milyen befektetéseket eszközöl és öltözködjék az adósságtól, mert a kamat megemészti a még meglevő kistőkét is. A gazdán pedig csak a jó lsten és önmagáért segíthet. Epen azért, ami rajta áll, annak tegyen eleget: legyen előrelátó, gondos, körültekintő. Csak addig nyújtózkodjék, ameddig a takaró ér.

Hírek és különfelek.

BOLDOG UJÉVET kívánunk csupa udvariasságból, merő megegyezésből, pusztán gesztusból egymásnak. Örömeteljes arcot ragyogó szemekkel, meleg és barátságos kezesítéssel járunk egy máshoz s rebegjük el apáink és nagy-

apáink évmegnyitó szövegét az új életet kezdő órákban „Boldog újévet!” S hiszünk, reméljük, valljuk erősen, bizalommal, hogy talán éppen most valóban redők szakad egy olyan élet, amely igazán csak szépségekkel, örömökkal, álmok teljesülésével, óhajaink és leglitisabb ábrándjaink megvalósulásával fog járni. Csaknem egy évtized óta szomorú ironia neveléses etnographiai szállóige volt a boldog újévi kívánság. Szomorúság, kétségbeesés, fájdalom, jaj, bánat és keserűség jellemezte megalázás, tragikus borzalmak, nélkülözések, könnyek, sóhajok, jártak egy decennium óta a Magyar Földön. Tele panasszal, siránomokkal, a circum dedérum fekete igéinek zenéjével s szinte eltorzult vonalakkal, arckifejezésekkel mozdultak és fogadtuk ezt az ősi szép jelszót a Boldog újévet. Akkor amikorra aguk dorogtek a havasokon fiatalok véretek mindenfelé s hazánk történelmi határai körül orgiákat ült az árulás. Akkor amikor Európa gazdasági kopcertjében a miénk volt a legutolsó szerep amikor a ma eltelt milliók, hónapok már csak ezrek és százakat jelentettek akkor amikorra a betevő falatért, a meleg ruháért irítottak harckokat vívtunk. De most! A nagy veszteségek után, amikor gazdaságilag végre talpraállt és felpörögve biztatjuk egymást boldog újévetelével mégis csak közelebb állunk a világhoz, mint a közel múltakban. Van erős szöve kormányunk. Intelligens és szelídletű parlamentünk. Stabilitás valutánk, kiváló nemes, lakos hadseregünk. Egyre erősödő s lendülékenyebb ipari és mezőgazdasági életünk. Nagyszemű kulturális lehetőségeink, folyton vallásosabb meggyőződésű polgárságunk. Ezek azok a föltételek amelyek átszövik mindnyájunkat a boldogabb új élet új óhajaira, óhajtott anyagra vágyótt megsejtenett küszöbéhez. Most már nemcsak utópia, nemcsak költői szólam, de valóban igazság erejével ható kifejezés is az, hogy Boldog újévet kívánunk mi is mindenkinek! Elérni azonban csak vállalt munkával és erős akarattal lehet. Mi hiszünk, hogy a világegyesben megacélozott Magyarság végre megkapja azt az ösvényt, mely a boldogsághoz vezet. A Vízválasztói tanió.

Csak néhány óra még és az 1926 év örökre a múlté. A világegyetemnek egy kicsi tagja földünk, mint annyi évezreden át ezidén is peronyi pontossággal befutott a nagy világűrben a Ur Isten által kijelölt pályáját, hogy azt megállás nélkül tovább folytassa, tudja Isten még hány évezreden át. S ha még eltűnőnk a sok évezredes multon a beláthatatlan és emberi ésszel fel nem fogható világmindenség bőséges cellulatos berendezésén, az emberi logikának — mely sok csodás eszközt adott a mai ember kezébe — csak sejteni lehet azt a jermészetfölötti hatalmat, amit isteni erőnek, isteni kufordrának nevezünk, érzünk és tisztánosan és te a világegyetemnek vége láthatatlan idejében néhány évtizedre megjelenő atom ember nem gondolkodol,

Befektetés és adósság.

Irtá: BENE LAJOS.

A gazdának mindig meg kellett gondolnia, hogy milyen befektetéseket eszközöljön, hogy az ki is fizesse magát. De kétszeresen meg kellett gondolnia, hogy adósságot csinálhat-e vagy sem. Most pedig sokszorosan meg kell, hogy gondolja ezeket, különben veszedelem helyzetbe kerülhet. Én mindig azt tartottam a leghelyesebbnek, ha az ember addig nyújtózkodik, ameddig a takaró ér. Még így is kikerül a lába néha a takaró alól. Egyik kiváló közgazdasági írónk a napokban foglalkozott az adósságokból eszközölt nagy befektetésekkel s alaposan megindokolt aggodalmának kifejezést adott. Minket ebben a kérdésben a kisgazdáink, törpebirtokosaink érdekelnek elsősorban s ebből a szempontból nézve mondunk el egyetmást.

A mostani időkben adósságot csinálni, vagy adósságból befektetéseket eszközölni nagy megfontolást igényel, mert nem elég a számítás alapjául venni azt, hogy ma ez, vagy az az üzem, vagy termelési ág ilyen, vagy olyan nagy jövedelmet hajt, hanem arra is gondolni kell, hogy a jelenlegi állapotok még

mindig nem teljesen megállapodottak. A mai kamatterhek állandósítani nem okos dolog, amikor lassanként a kamatláb a normális viszonyok felé közeledik. A földbirtok jövedelme mind mérséklődik, mert a termelési terhek emelkednek, az értékesítő lehetőségek mind gyöngébbek s így a jövedelem kevesebb. Annira vagyunk már, hogy a régebbi időkben kötött haszonbérleti szerződések majdnem mind elviselhetetlen terheket rónak a bérletre. Nem egy tönre is ment a bérletén. Ezek és ezek nyögtek a sulya alatt. Nem tudják, hogy mikor nyomja őket teljesen össze a nagy teher.

A befektetésekkel sem vagyunk sokkal jobban. Alig eszközölhetünk olyan befektetéseket, amelyek kijövedelmezik magukat, mert a legfőbb esetben a jövedelmezőség erősen gyöngébbé válik. A gazda ceruzával és papírral csak körülbelül tájékozódást szerezhet, mert annyi mindenféle befolyást gyakorol a számítására, hogy igen sok meglepetés érheti. Aki tizmazásos termést bízott a vészre, aki a hízóra fogott sertések valamennyiét

Szerkesztői titkok.

Nap-nap után garmadával érkeznek hozzánk a magyar muza ujoncainak írásai... Versek, novellák, tárcák regénytörredékek itt fekszenek az íróasztalunkon...

Valamennyi remek kézírással, finom merített miniszteri papíroson, illatos borítékolással s Parainesszerű kisérlő levéllel rohog be kérve, könyörögve, rimánkodva a nyomdásfértékért, a hírlap hasábjaiért a nyilvánosság termékenyítő lehetőségeiért.

Sorszámot kap mindegyik... s elintéztést is nyer természetesen lassan, de megérdemlő tárgyilagossággal...

Most azonban, hogy az újév közeleg, a főszerkesztő kiadta a parancsot, hogy minden beérkezett szépirodalmi kísérlet elolvasassék s „in meritó” signáltassék közölhető-e avagy sem?

Éppen én érkeztem meg legkorábban a redakcióba s így nekem jutott a szerep, hogy tehetségeket fődözzek fel, küzdőket végezzek ki elbeszélőkről mondjak bírálatot.

Fájdalmas kötelesség, de hát mit tehettem egyebet elfogadtam a hóhéri munkát...

Megátkoztam milliószor azt a perccet, amikor az első önképzőkori számos megpróbáltatásom sikerén felfordulva a hóféhér papírlapok szántóvetője lettem s a sajtó ó nagyhatalmasságának rabzolgája...

Rágyújtottam egyszerű cigarettáimra s nagy pozzal, még nagyobb költői hangulattal fogtam hozzá a reám bízott feladat megoldásához.

Mikor felszakítottam az egyik borítékot a főszerkesztő ur még a következő érzékeny beszédet intézte hozzám:

Ugy vigyázzon arra amit mond, hogy senkit meg ne sértsen, lapunknak ellenséget ne szerezzen, nehogy a kemény kritika következtében elidegenítsük magunktól azokat, akik lapunknak már csak azért is hű előfizetői és olvasói, mert remélik, hogy egyszer mégis csak a hirrovaton kívül is sikerül szerepelnők...

Mindent megígérttem...

Amde arra gondoltam, hogyha e sok-sok betűrengetegben találék is tökéletesebbet közlésre alkalmasat ennek csak mi isszuk meg a levét, mivel akkor mi, a lap belső munkatársai jutunk el a mellőzés szomorú fázisához, ami inkább anyagi szempontból káros, hátrányos és semmiesetre sem kívánatos.

Riporterünk a párbeszédet hallva egy kutyanyelvre jegyezte fel az én titkos felfogásomat, kérve, hogy a kollegiális nevében csakis a beérkezettek írsaira üsse a közlés örömteljes szavát...

Alig merültem bele feladatomba, amikor főszerkesztőnk újra megszólalt.

Nézzé inkább kérszitsen egy össze-foglaló átölélő szemelvényező skizét azokról amelyekkel bibelőlőni fog, hogy

így mégis csak napvilágot lásson a sok-sok poeta belletrista alkotása.

Igy azután problematikusra váltott munkásságom.

Magamra bősztsek annyi tollfor-gatót...

Ha talán a sajtóban nem is tud artani, mégis kellemtelenné lehet reám a társadalomban.

Elvesztettem minden kedvemet. Nem tudom, hogy miként oldjam meg a kérdést.

Már a tizedik cigarettát fujtam füstbe amikor megjött a mentő gondolatom.

Tárcák írok, tárcát s úgy tüntetem fel megbízatásomat mintha nem is szerkesztői üzeneteket firkálnék, de novellát írnék...

Ily érzelmekkel folytattam tovább a főszerkesztő első levél kéziratomgégébet betűzését.

1. „Gyula völgyégy lett”... Helyes. Ez a kötelessége mindenkinek aki férfi... De mi nem merjük leközlőlni, mert akkor munkatársaink annyira megijednének az öntettségétől, hogy sohasem küldnének kéziratot A „Munka”-nak.

Rossz a világ Uram. Nem igen engednek felszínre vergődni olyan tehetséget mint Ön: irigykedve rántják le az irodalom egén feltűnt új osillagot. Szeretnénk Önnök a kezét megmozgítani. Szorítani Uram, szívünk mélyéből. Ugy

szorítani, hogy soha életében ne tudjon több irodalmi művet elkövetni.

Ennél őszintébbek már nem tudunk lenni...

2. „Álmok utján” Valóban ott jár Ön... Mert kétféle ember van. Az egyik író, a másik olvasó. Ön nem született írónak, igyekezzék tehát minél halásabb olvasó lenni. Azért még igen derék ember lehet valaki, ha nem is csinál rossz rimeket.

3. „Jucika szentem”. Oly bájos és naiv a levele, hogy szinte könnyek tolnak szemünkbe... Éppen azért megüzenjük, hogy csak 20 év múlva jelentkezze. Akkor már bizonyára jobbat is fog írni, de addig kár a postára keltetnie.

4. „Magányos ember”. Levele több értelmet mutat verseinél. Tanuljon olvasson sokat, de ne írjon. Legalább is ötven évig ne.

5. „Én vagyok az új Petőfi”. Névváltoztatással lehet. De ilyen verset ma már minden épkézláp ember tud írni. Nekünk több métermázsánk van már hasonlóból...

6. „Új idők, új emberek” című novella nem novella. Értéke nulla.

7. „Az én dalom” című versére, csak egy megjegyzésünk van. „Az ön dala” igen silány.

8. „A szerelem vértanui” című novellát elolvasunk a szerkesztőség egyhangúlag kiáltott fel... jajj, jajj, jajj...

ded a Te önművéledet, ha szerencsés volt hozzád a véletlen, elvakít a hatalom, a vagyon. A jólétben eltűnnyelt agyad nem gondolkozik és semmi részvétellel nincs sok millió sorsüldözött, vergődő ember-társad iránt. Pedig ha tudnád milyen hamar eliramlik az élet. Vagy talán ép azért habzsolod minden fél nélkül az életet? Gondolkozzál, nézz körül a nagy mindenségben ember s akkor ráeszmélsz, hogy véled, akit minden teremtmények fölé helyezett a Mindenható, nemcsak féltésigazra terjedő terve van. Az idő szűg, ez bajainkban is rohan csak előre, hát még ha jól megy sorsunk. Ezért szállj magadba ember az újév küszöbén, ne feledd el, hogy a multnak egyetlen perce sem tér vissza többé, jól fontold meg tehát tetteidet, vedd ki szívedből ami nem oda való, hogy feleselhesse a bűnt az erény.

Eljegyzés. Olay Magdi és Kiss Ferenc gyógyszerész jegyesek. Minden külön értesítés helyett.

Előfizetési felhívás. Január 1-vel új előfizetést nyitunk A Munkára. Újra felhívjuk Salgótarján és vidékének minden nemzeti alapon álló polgárát, hogy vidékünk ez egyetlen sajtóorgánu-

mát támogassák. Az elmúlt választások megmutatták, hogy szükség van itt erős meggyőződésre, alkat nem ismerő, a nemzeti irányu megnyilatkozásoknak mindig helyt adó helyi lapra! Megmutatták az eredmények, hogy a Munka mindig szélesedő olvasó táborra szívébe fogadta az öt év óta annyit és annyiszor hangoztatott elveket. Büszké vagyunk, hogy az irányzatunk a nagy mérkőzésekből győzelmesen került ki, de avval is tisztában vagyunk, hogy sok esetben a magyarság felbuzdulása szalmaláng, röszetű. Ezért kérünk minden barátunkat, olvasónkat, hogy most, mikor a győzelem után leg-hamarább ellobban a tűz, jöjjenek segítségünkre csekély előfizetési díjaikkal és támasszák alá a véget koránt sem ért önzetlen harcosukat a magyar polgári társadalom, a magyar munkásság megmen-téséért. E helyen hívjuk fel sok régi hátrálékban lévő utófizetőnket is hátrálékaik befizetésére. Kérjük erre a küldött csekkeket felhasználni. Előfizetési díj negyedévre 2 Pengő.

Boldog újévet kíván minden hű olvasónak „A Munka” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Salgótarján városának karácsonya 1926-ban.

Immár hagyományossá vált az a mindig vallásos keretekben lefolyó karácsonyfaünnepség, amelyet a város vezetősége a Stefánia szövetség fiókjaival karöltve Karácsonykor szokott megtar-tani s amely alkalommal a város szegé-nyei dus adományokban részesülnek s amely módon a szegény nyomorára enyhülés háramlik.

Ugy látszott, hogy a legutóbbi po-litikai választások győngyitőleg fognak hatni a szegények karácsonyára nézve, azonban kellemes csalódás érte őket, mert a karácsonyfa alól az eddigiek-nél is du-sabb ajándékokkal vonultak otthonukba.

Az emberbaráti nemes szíveikről is-mert hölgyek és urak, városnak humá-nusán gondolkodó vezetősége, fáradsá-got nem ismerve, lelkesen dolgozott a szegények felsegítésén. Mint az előbbi években is városunk képviselőtestülete 10 millió koronát adományozott e célra, a vármegye közönsége pedig 5 millió ko-ronát küldött támogatásul s e két ado-mány biztos alapul szolgált az akció meg-szervezésére.

Meglepetészerűen jött a hír, hogy dr. Vass József Öngyémeltősága, váro-sunk diszpolgára a népjóléti minisztérium részéről hatalmas adománnyal járult hozzá a szegények nyomorának egyhítéséhez.

Lelkes hölgyeink fáradhatatlan buz-gáffal járták be a várost s mindenütt megnyitkalt előttük az adakozásra hajló jó szívek s a munkát, melyet szívük pa-rancsára emberszeretettől végeztek, győ-nyörü siker koronázta. Az összegyűjtés eredménye mosolyt fakasztott a gyermek arcokon és könnyes köszönetet a fel-nőtt szegények szemciből.

Az ünnepség december 23-án d. u. fél 5 órakor kezdődött a magyar Hízek-

eggyel, folytatódott Szabó Dezső ref. lel-kész mély szántásu beszédével, a gyer-mekek dallamos karácsonyi énekével, szá-valatával, továbbá a polgármesternek, adakozóknak és gyűjtőknek mondott kö-szönétével s bezárult a nemzeti Himnusz-szal. A rendkívül dusan megrakott asz-talok előtt csoportosuló szegény sereget a lelkes tancstület, a védőnök és a Hadrőa kiküldöttjei látták el a részükre kijelölt ajándékokkal.

Rendkívül emelte az ünnepi hangu-latot s a közönségnek vallásos áhitatát az ékesen díszített hatalmas karácsonyfa.

A gyűjtés eredményét az alábbi föl-sorolás tünteti föl.

I. kerület. Dr. Csengődy La-josné, Csengődy Etelka urhölgyek és Szabó Dezső ivén: Krajcsóvs Lajosné 30 ezer, Dr. Csengődy Lajos, Dr. Cle-mentisz, Lubyé 25—25 ezer, Cserháti, Fitz Gizella, Ratkovskyné, Kluka Pál 20—20 ezer korona, Folkusházy Zoltán, Juhász Jánosné, 15—15 ezer, Dr. Erdődy Jankovics József, Friedl, Fridrich, Tóth István, Orlik Gyula, Scholtz Jánosné, Polk Ferenc, Kornisch Odónné, Szanyi Edéné, Csencsik, Kovácsné, Gyetvay, Schlesinger, N. N., Lapsánszky, 10—10 ezer, Kupcsok Jánosné, Gasparik János, Sulyok F., Weiszné 5—5 ezer; Lukács Károly 6 ezer, Szraka Mártonné 4 ezer, N. N. 4500, N. N. 2 ezer korona. Össze-sen 447500 kor. Orlik Gyula 1 pár cipő.

II. Kerület. Kovács Béláné és Dezsőné urhölgyek, Tóth Gyula ur gyűj-tőivén: Köhn Lipót cég 500 ezer kor. Aruforgalmi rt. Hankus Lajos, Szilárd Emil; dr. Varga Kálmán, Szauer Andor 100—100 ezer kor. dr. Radetzky, Salgó-tarján és Vidéke Hitelszövetkezet Vég-h Kálmán, Papp Albertné, Friedmann R.

Hochhauser, dr. Spielberger. Pál Dezső, Szabó, Tisch Gyula, 50—50 ezer kor. Biheller, Iparosok fogy. Szövetkezete, Herczeg Ede, Fedor Ferenc 30—30 ezer kor. Csál Dezső, Bogenglück, Son-nenschein, Székely Jakab, Baumann Adolf, Friedmann, N. N. Terményüzlet, Telek Pálné, Kádár, Tóth Gyula kiegé-sztése 25—25 ezer kor. Steiner H., Ta-kács Ferenc, Duda Lajos, Römer, Czir-besz, Friedler, özv. dr. Némethné, Hoff-mann Emil, Gáspár Vilmos, Klein Károly, Ungár, Pécs, Révay Sándor, Klein La-jos, Bicskei, 20—20 ezer kor. Hegyi, Widder, Ellner S. 15—15 ezer kor. Kes-zler Árpád, Brúszk Adolf, Spielberger, Rozenthal, Rösenberg, Hoffmann, Römer Zoltán, Sonnenschein és László Berger, Keszler M. Szántó S. 10—10 ezer kor. Brúszk Jolán, Igaz, Fischerné, Winternitz, Fischer, 5—5 ezer kor. Guttman 1 pár cipő, Weisz Vilmos 24 pár harisnya, Bleyer Farkas 2 gyermekruha, Ligeti Ferenc 1 zsák burgonya, Blau 2 m. bar-het, Breiner 1 trikó, sapka és harisnya, Népbank 2 pár cipő, Krajcsóvs Gyula 1 zsák 4-es liszt és 30 drb. 2 kgr-os kenyér, Jakubove Pál 1 pár cipő, Römer Hermann 3 pár harisnya, Medvei Vilmos 6 drb. sapka.

III. kerület. Balázsóvs Irénke, Chmely Ilonka urhölgyek és Reguly La-jos ur gyűjtőivén. Salgótarjáni Takaré-k-pénztár 1 millió, Bpest-Salgótarjáni Gé-p-gyár, Palackgyár, Szenthe László, Dr. Pollatsek 100—100 ezer; R. Kath. Plébá-nia, Dr. Bellák, Patay István, Holcsék Antal, Nagy József, Szántay Istvánné, Fehérvári Józsefné, Olvashatlatlan, Osztró-vicsné, 50—50 ezer; N. N., Matyuga Zo-ltán, Özv. Perényi Vencelné, Majherné, Szende Ferencné, Netzkó Mátyás, 30—30 ezer; Klubecz, Dr. Gádor, Mayer János, Ilj. Timaróczy Sándor, Lovris Béláné, Sztolárné, 25—25 ezer; Ponyiné, Galgó, József, Szabóné, Zamorné, Halas Ferencné, Dr. Balázs Károlyné, Kupcsok Ferencné, Olvashatlatlan, Uglerné, Vanzsuráné 20—20 ezer; Partényi, Mayer Adolfné, Paksy Árpádné, Balogh Istvánné, B. Gy. 15—15 ezer; Kozá, Dr. Perényi, Olayné, Korb, N. N., 3 Olvashatlatlan, Gescheit, Holles Mihály, Nékámné, Vég-h Jánosné, Perger I.-né Feuerstein, Nagy Gyuláné, Huszágh Ella, Gündert Kató, Herczegh Lajos, Jeszenszky, Zvada, Fleischmann, 10—10 ezer; László 7 ezer; N. N. 6 ezer; Holecz, Löwy, Kovács, Gyetvayné 5—5 ezer; Korn 2 ezer; Maróthy Gyuláné, Mihalik Jánosné, Volenszky, Piszárszky Józsefné, Rokfalusy használt ruhaneműek és sütemény; Berze István 1 pár cipő; Nagy József 25 drb. kalács. Összesen: 2.730 000 korona.

IV. kerület. Köntzey Ferencné, Várady Andrásné urhölgyek és Lap-sánszky János ur ivén: Dr. Förster Kál-mán 500 ezer korona, Neuhold Antal 150 ezer, Csikány Ferenc 100 ezer, Pe-tonszky László, Kiss Gyula, Kozár Gyula Morics György, Dr. Laufer, Wietorisz Sámuel, Csibi Kálmán, Dr. Farkas Béla, Kovács Józsefné, Váradi András, Dr. Halyák Zoltán 50—50 ezer korona. Lau-fer L. 35 ezer; Pentka József, Klein Már-kus 30—30 ezer; Lesták János, Sáros, Praznovszky Sándor, Gammel József, Kuster Lajos, N. N. N. N. 25—25 ezer, Motnig Conrad, Küllő Gizella, Kuchinka Gézné, Mihály Antalné, Barta Miklós, Brocsko Mátyás, Dekorszné, Gyura Vil-mos, Füstné, Gaál János 20—20 ezer; Zsuffa Jakab 15 ezer; Meitzenné, Szan-niszló Samuné, özv. Olbricht Józsefné, Kimpian Vazulné, Katona János, Har-gitta 10—10 ezer, Elsnerné, Szabó Pál használt ruhák; Holub József, Sótér Ig-nác, Kiss Sándor, Skolink Dániel, 1—1 pár cipő. Pénzben összesen: 1.860 ezer korona.

V. kerület: Schreiner Jenőné ur-nő gyűjtőivén: A bánya tisztis és altiszt-i-karának adománya 6 millió, A köszénbá-nya rt. bányagazgatósága 1 millió, Dr. Holics Endre bányafőtanácsos 200 ezer, összesen 7 millió 200 ezer koronát.

VI. kerület: Puschmann Gyuláné, Reguly Árpádné, Gergely Jánosné urhöl-gyek gyűjtőivén: Acélgár 250 ezer kor. Liptay B. Jenő 100 ezer kor., Dr. Makay János, Dr. Dörflinger János, Vach Fri-gyes 50—50 ezer kor., N. N., Billster Tivadar 30—30 ezer kor., Nagy Berta-lanné, Holics Jenőné 20—20 ezer kor., Ursutz József, Gáblerné, Oláh Miklósné, Karaturné, özv. Eiselené, Takács Gyuláné, Pántyik Árpádné, Schönk Gusztáv, Rő-derné, Paksyné, Nagy Béláné, Károlyné, Ürmössyné, Kovácsné, Horváthné, Jan-csik Józsefné, Puschmannné, Balászné

10—10 ezer kor., összesen 785 ezer ko-rona.

VII. kerület. Dr. Förster Kál-mánné urnő gyűjtőivén: összesen: három-millióhatvannyolcvankilencezer korona készpénz és az alábbi természetbeni ado-mányok:

Nagy Elemérné urnő utján: Horváth Gyula plébános 100 ezer kor., Smetana gyógyszerész, N. N. 50—50 ezer kor. Acházt I. N. N. 30—30 ezer kor., Budy Géza, dr. Farkas, dr. Patz 25—25 ezer, Klein, Fetics István 20—20, Grünfeld 15 ezer, N. N. kereskedő, Klein Miksa, Kes-cses Gyula, N. N., Pleszné, E., 10—10 ezer; N. N. 7 ezer; Nagy, Róth 5—5 ezer korona. Stein Lajos 2 trikó, 4 gyer-mektrikó, Grosz 4 pár harisnya, Krausz 5 liter bab, Sümegi 5 liter bab, 1 pár cipő, Nagy elemérné: 1 zsák burgonya és fehérneműk, Bblankenber és dr. Gidró Jenő 1—1 zsák burgonya.

Duffek Pálné urnő gyűjtőivén: Vil-lányi Miklós 100 ezer, Fényi Cézáné 35 ezer, Mudry Anna, Grosz Frigyesné 20—20 ezer kor. és utóbbi 3 liter bab; Duf-fek Pál 40 kg. bab, 5 kg. kenyérliszt; Missuth Kálmán: 1 pár női cipő; Adorján Henrik 11 kg. bab, 1 zsák burgonya.

Császár Pál utján: Császár Pál 100 ezer; Mrász József, N. N., Sinkovits Já-nos 50—50 ezer, Lubi 5 ezer kor.

Kralovszky Imréné urnő utján: Pó-ráné 50 ezer kor.: Kralovszkyné 10 kg. bab, 1 gyermekruha, 1 női bluz; Kraftné 25 kg. burgonya, 1 kg. zsír; Almássyné 1 ruha és fehérnemű: Martininé ruhanemű.

Ember Böske urleány utján; Dr. Czir-buszné bab, lekvár, mál, 1 gyermekruha, Vadásyné: cukor, liszt, lekvár; dr. Szki-csákné: liszt, bab, mál, dr. Szabóné: bab; liszt, cukor; Horváth, Pézsené, Kossikné, Schöfferné 20—20 ezer korona.

Légrády Bála 1 millió korona kész-pénz, 1 pár cipő, 1 pár halinacsizma, 2 női szövetruha, 1 női mosóruha, 2 női alj, 1 női trikónadrág, 1 svetter, 2 férfi ing, 2 gallér, 5 női nadrág, 3 párna huzat, 1 bluz, 1 mellényke, 11 gallér, 4 pár kez-tyű és 100 fuvar tűzifa.

Özv. Luby Istvánné 10 fuvar tűzifa, Baranyay Miklós 5 csille fűtőszén, Papp Szász Tamás 100 ezer kor., Br. Solymossy Jenő 300 ezer kor, Krocák Blanka egy láda alma, Babik József 100 ezer, N. N. 829 ezer, Berger Andor 100 ezer Tabódy Tibor 200 ezer korona.

Külön adományok: Mansz-nak Mikulás esti gyűjtéséről: 1000000. Bányatársulati zenekar tőzrene díjai 1472 ezer. Telek József 50 ezer kor. dr. Kovács Józsefné 2 pár cipő, Kovács Béla ur utján: Új Ferenc 1 millió, Villa-mossági rt. a karácsonyfának díszes vil-lamos világítása, Dr. Soltész Józsefné: 1 ruhácska, sapka, keztyű, Városi Levente Egyesület 5 kgr. cukor, 5 kgr. liszt. Sal-gótarján város közönsége 10 millió kor. Nógrád és Hont Vármegye 5 millió kor. Dr. Vass József miniszter a város disz-polgára a Népjóléti Minisztérium részéről 30 rend fiu ruha, 50 pár cipő, 100 mé-ter Zeng, 100 méter lepedő vászon. Az orsz. Stefánia Szövetség helyi fiókja 11 pár cipő, 50 méter fusztian szövet 80 pár babacipő, csecsemő barhet ruhák, ingek, fehérnemű.

A befolyt adományokat s a kész-pénzen vásárolt ajándéktárgyakat a ren-dezőség gondosan osztályozta s a testü-letektől befolyt jegyzékek alapján a kö-vetkezőkben osztotta ki, 138 adományt az elemi iskolás gyermekeknek, 22-öt hadiárvának, 180-at szegény csecsemők-nek és anyáknak, 70-et egyéb közse-gélyre utaltaknak.

A kiosztott ajándékok részletezése a következő: 186 m. tennisbarhet, 46 m. flanel, 136 m. vászon, 202 pár cipő, 153 m. ruhaszövet, 100 m. lepedővászon, 2 férfi trikó, 3 gyermektrikó, 3 svetter, 11 sapka, 32 pár harisnya, 1 pár csizma, 5 rend fehérnemű, 45 rend gyermekruha, 3 női bluz, 11 rend női ruha, 11 ing-gal-lér, 1 vászonruha, 5 pár keztyű, 366 cso-mag vegyes cukorka és sütemény, 107 kg. főzőcukor, 83 kg. bab, 103 kg. liszt 5 és fél zsák burgonya, 1—1 kg. zsír és lekvár, 25 drb. kalács, 40 kg. kenyér 12 kg. hus, 12 liter bor, 1 láda alma, egy doboz sütemény, 63 drb. tankönyv, 200 drb. irón, 50 q szén és 120 fuvar tűzifa, 70 p. babacipő mely utóbbinak fokozatos kiosztása folyamatban van.

Aki az akció munkáját szemmel ki-sérte és fűrkészte a megajándékozottak szeme pillantását, arról szerethetett meg-győződést, hogy ott az ö-öm megelége-dés és a hála érzete, — a Megváltó szü-

Ebből mindent megérthet...

9. „Margit nagyszony” Sajnála-tunkra nem használhatjuk. Hígyje el ne-künk is nehezünkre esik ily ítéletet mon-dani. De az ösztinteséget többre becsül-jük, mintha valami kifogással élénk.

Ily tónusban folytatódott a kritikai üzenetek és megjegyzések... míg egy ibolya színű levélpapiros szövege nem került a kezembe.

Gyönyörű kalligraphikus vonalak... Remekbe hasonított gondolatserkesztés. Zavarba jöttem... elpirultam s szégyen égette szívemet, lelkemet amíg olvastam.

Igen Tisztelt Szerkesztőség!

Vidéki magányba temetkeztem, Is-meretlenül, álneven küldtem a csendnek és a falunak reám gyakorolt fontos és hatásából néhány rimbe szökkent rózsá-szálat.

Bírálatuk lesújtó volt beküldött da-laimra. Tévedésük igazolására ime mel-lékelem a fővárosi legelőkelőbb irodalmi folyóiratból részükre kiollózott s önk-álat megbélyegzett verseimet.

Kritikusuk igen elfogult lehet. Ha a Helikon berkeiben közismert nevem lett volna aláírva, tudom nem történt volna ez meg...

Fejemet a papir fölé hajtottam s sietve megsemmisítettem személyemre oly nevelésesen rávilágító sorokat...

Végre megtaláltam a kivezető utat. A sok papírhalmaz között kutattam a levél betűihez hasonlókhöz.

Hamarosan akadtam egynehányra. Alázatosan, szerényen, vittem a fősz-kerestőhöz s jelemtettem, hogy ezek föl-írt versek fölött nem tudok dönteni. Szerzőjüket persze nem árultam el.

Lapunk irányító fejedelme átvette s néhány perc múlva tollbamondta a kö-vetkezőket:

„Tiszteletes írók, de sajnos dil-letás és semmi művészi megoldás. Fáj-dalom nem közölhetjük.”

Kacagni szerettem volna. Amde el-titkoltam titkos érzelmeimeimet.

A szerkesztői titoktartás most már összeköt bennünket.

Az ódium most már legalább is kö-zösen oszlik meg rajtunk.

S vigan tettem pontot a cikkem után. A kéziratot már szedték a nyom-dában, amikor elujságotlalt, hogy kör-nyékünkön pihen a magyar irodalomnak, a legjobb költői nemzedéknek egy bájos Sapphója már napok óta.

Főszerkesztőnk megbízott azzal, hogy írói arcképét szerkesszem meg lü-s-tént. Riporterünk pedig autóval rohant meginterjúvolni s kéziratokért esdeklni.

Vadkerty Béla.

A Gép.

A nyári Eskáder farsztó gyakorlatok után befutott a Bocha di Cattaróba egy kis üdülésre. A hajók elszáradtak a „cattarói sark” városkái között, egyik részük Castel Nouvóban állapodott meg, a többi megoszlott Portoroso, Milinge és Teodo között.

Castel Nouvóban a „Caffé del Riva” terraszán kis társaság verődött össze a flotta gépészei és gépmestereiből, akik jó hideg habzó sör mellett beszélgettek, — a nyitott ablakon át langyos tengeri szellő fujdogált keresztül. A gépről folyt a szó, a hatalmas gépről, amely rettenő erejével, megjuhászodva szolgálja az embert...

Akkoriban kísérleteztek hadihajókon a gőzturbinával, — szakemberek sokat vitatkoztak a régi kipróbált dugattyus gőzgép és a gőzturbina előnyeiről és hátrányairól.

Maschineiter Braun, a dugattyus gőzgép híve beszélt el egy történetet:

— Nem hiszem, hogy gőzturbinával meg tudtuk volna csinálni azt a bravurt amit Szaloniki előtt csináltunk meg.

Évekkel ezelőtt a „Stefánia főhercegnő” csatahajónak voltam a második gépésze. A hajó két hatalmas propellerjét két régi ikergép hajtotta, a nyolcvanas évek egyszerű ikergépe, — nem ez az agyoncsapott tömegmunka a mely a mai gépet jellemzi, hanem az a megbízható anyagból készült, gondosan megépített gépmű.

Az örökös török-görög háború jávában dult a Balkánon, Kréta szigetét a nagyhatalmak blokád alá vették.

Egy sereg megmentett török nőt, meg gyermeket vittünk a Stefánia a török kormány utasítására Szalonikibe, — a személyzettel együtt lehetett a hajón vagy másfélszer lélek.

Mentünk mi vigan, szép idők jártak, kinek jutott volna eszébe, hogy a törökök a háborúra való tekintettel aláaknazzák Szaloniki kikötőjét, hiszen nem volt az soha hadikikötő, hanem szabad kereskedelmi.

Már ott voltunk, már láttuk a város régi erődítményeit, már fölvtunk a török lobogót a nagy árbócra, hogy

huszonegy ágyulövessel tisztelegjünk előtte, mikor látjuk, hogy egy teljes erővel szárguló torpedónaszád jön elénk a kikötőből. Egy török tengerészti a naszádon kezével erősen integetett, hogy álljunk meg.

Parancsnokunk agyán iszonyu sejtelem villant át, szinte ordította a parancsot a szöcsöbe:

— Gép teljes erővel hátral Tudjátok mit jelent ez — csak végső szükség esetén jön ilyen parancs, ilyenkor török szakad a gépen valami, de hát pillanat alatt kell cselekedni.

Mannheim Fritz volt a gépnél, ismeritek Fritzt? Egész ember!

A következő pillanatban már visszafelé forgott a gép teljes erővel — a hajó az a tömör páncél — kolosszus, recsegett, nyöszörgött a nagy ellenhatástól, de a mi derék, öreg bajtársunk birta, nem törött semmi része és tizenöt husz másodperc múlva megállott a hajó és lassan hátrafelé mozdult...

Akkorra odaért a török torpedónaszád és a tiszt nagyon nagyon sok szerencsét kívánt nekünk... Azt mondta, hogy éppen három méterre állottunk meg az első aknasortól...

— Három méterre a biztos haláltól... — dörmögte valamelyik a kis társaságban. —

— Parancsnokunk a szöcszoros értelmében veritékezett, hiszen ő volt az egyedüli a hajón aki megsejtette a veszélyt. Később lejtött a géphez akkora már ragyogóra törölgették becézgették a géplegények és már újra kengették a leglisztabb olajjal, — megállott előtte és egy jó óra hosszáig bámulta szótlanul mint valami őskori csodát... Fritz föl lett terjesztve legmagasabb kitüntetésre.

— A Caffé del Riva ablakán diadalmasan törték be a nap sugarai hirdette az örökszép életet, éppen akkor bukkant elő a Fort-Mamula mögött.

A társaság tagjai hallgatva néztek össze és szeretettel gondoltak a rettenő erejű gépre, amely annyi ártatlan mit sem sejtő lelket ragadott vissza a halál kapujából.

M. D.

kulturális szabadságában juthat érvényre. Ami ma a világ nagy népeit mozgatja, ami Locarnóban kifejezésre is jutott, azt a sok nemzetiségű Csehszlovákia sem lehet negligálni. A miniszternek e nyilatkozata örömet és meglepetést váltott ki a magyarság felvidéki, zászlovíniai, mert a német miniszter nyilatkozatának összefüggéséről meg vannak győződve, csak az a kérdés, fog-e sikerülni e helyes elveket a még mindig nacionalista alapon nyugvó cseh közvéleménnyel is megértetni az előjelek jelenleg nem látszanak kedvezőtelneknek, mert Szent Iványék egyidejűleg igen beható tárgyalásokat folytatnak Prágában, melyek eredményeiről annyi szivárgott ki, hogy a külsőben meglepetést fognak hozni a magyarok földigénylőknek és az elbocsájtott közalkalmazottak nyomorának is csakhamar vége szakad. Adja ég, hogy úgy legyen és e mézes mázos ígéretek ne olvadjanak el az első hóval.

Singer varrógépek, a rég bevált jó minőségben, heti 45 ezer koronás részlet fizetésre ismét kaphatók. Minta raktár és képvislet Salgótarjánban. Singer Gyulánál fő utca 316 (Biheiler vaskereskedő házában.)

Jól választunk. Mert 5 üléssék csukott autót Ligettől bérelhetünk. Esküvőkre, keresztelőkre és mulatságokra is a legjobb, legmegbízhatóbb és legolcsóbb! Győződjék meg róla! Bunda és lábszák rendelkezésre áll. Ligeti, Fő-utca 303. Telefon 68 és 53.

Kesereg a vajda. Valaha e mondas abban a nótában fordul elő, amely „abusul a lengyel”-el kezdődött. Most ismét feljull a busongás, de nem lengyel, hanem oláh ajkon és a keseregnek Vajda-Vojvoda ur, a történelmi Magyarországban és a történelem tanúságait nélkülöző Mare Romániában egyaránt levezetett politikus legfőbb hangadó. A Nemzeti Parasztpárt nagygyűlésén kifakadt az ellen, hogy az erdélyi hivatalokban oly egyéneket ültetnek be a Regatból, akik

otthon semmire sem voltak használhatók. Majd így folytat: Nem nyugodhatunk bele abba, hogy a Regatban csak megszállt területek tekintés az új ország részét, mert ezek örendelkezés folytán (?) lettek egg testté a régi királysággal. „A keseregő vajda ezáltal nem következetes. Ha örendelkezésünk (?) egy testté forrasztotta őket regábeli dicsőségek fajtásvéreikkkel, kikben Erdély szívet látták, ne csodálkozzanak, hogy ez a szív véret most áthajtja mosturminá nagyobbodott test összes részeibe. Méltóztassanak a jövőben előrelátóbban örendelkezni.

Gyere vissza Jehlicska, minden meg van bocsájtvál Ne csodálkozzanak nyájas olvasóink, ha a legközelebbi időkben esetleg fenti mondatot olvassák Európa egész sajtójában az apróhirdetéseik között. A Felvidékről kiszivárgott hírek szerint Hlinka lépéseket tett a cseh kormánytól, hogy kebelbarátja Jehlicska mielőbb hazajöjhesen salvus conductus-sal külföldről Csehszlovákia. És ami még csodálatosabb: a politikai auguroknál nem is találkozott valami nagy ellenvetés. Azok még mindig kíváncsoknak tartják, ha Jehlicska otthon garázdálkodik, mintha azt külföldön teszi. Valóban pikáns lesz a helyzet, ha Jehlicska Prágában az Elba hidján megismétli híres mondatát: „Csak egy becsületes cseh volt a világon, Nepumuki Szent János és azt is innen dobták le a vízbe.”

Beszámoló az elmúlt esztendőről. A siker teljes jegyében folyt le a világszerte közmegebecsülésnek örvendő Semler cég elmúlt üzleti éve. A közönség előszeretettel kereste fel e több mint háromnegyed évszázados üzleti multra visszatekintő cég helyiségeit, mert vásárlásai mindenkor teljes meglegedettséggel töltötték el. Az év végi leltározás alkalmával a cég a már fogalomná vált kitűnő minőségű angol szövet áruiról kivül occassió árban bocsájtvál a vevőkörének rendelkezésére. Ezen alkalmi árusítás, mely a Semler cég (Budapest, IV. kerület Bécsi ucca 7 szám) helyiségeiben

folyik nagy előnye a nagy forgalom folytán felhalmozódott kitűnő minőségű és nagyválasztéku férfi és női szövet maradekokban még inkább kifejezésre jutnak. Ezen maradek vásáron való vétel mindenkinek alkalmat nyújt a Semler minőség megismerésére. A cég vidéki vásárlói soronkivül legfigyelmesebb kiszolgálásban részesülnek.

Karácsonyi műkedvelő mulatság Jánosaknán. Környékünk legfelreesebb, minden kulturgócpontról elzártan fekvő bányatelepén, Jánosaknán a csibai kaszinóban karácsony vasárnapján jól sikerült műkedvelői előadást és táncmulatságot rendezett a telep legkedőbb műkedvelő bányász ifjusága. Előadták Loviczky Ernő „Megtérés” c. 3 felvonásos karácsonyi énekes-bányász-népszínművét. Szorgalmuk, kitartásuk a betanulásban és engedelmességük az időt, fáradságot áldozó tanítójuk Tóth Zoltán iránt azon reményre jogosít, hogy eddig tespedésükből kiemelkedve és kiemelve még sok szépet fogunk róluk hallani. Köszönet illeti mindazokat, akik a darab új színes díszleti előállításában általában bármilyen támogatásban őket részesítették.

A Jugoszláviai magyar párt első nagygyűlését megtartotta Zentán. Sánta országos elnök érdekes beszédben fejtette a radikálisokkal kötött választási paktum jelentőségét. A Magyar Párt e paktummal elérte a választói névjegyzékek kiigazítását, a szervezkedési és agitációs szabadságot és a megegyezéssel végre valahára elismerte a szerb kormány a Magyar Párt törvényességét. Csak aztán úgy ne járjanak választások után ok is a bizonyos paktummal, mint az erdélyi magyarok.

A Képes Krónika újévi számaival folytatja útját a mindnagjobb népszerűség felé. Érdekes képanyaga fellel a aktualitások minden lényeges részét, melynyomásmű melléklete a legjobb reprodukcióban adja a képek, rajzok és testmények tömegét. Az irodalmi részben megkezdődik Kosáryné Réz Lola pompás regényfordítása, folytatódik Orbók Atilla „Budapesti Notesz”-e és N. A. Gasson üzletludományi cikksorozata. Novellát, verset írtak Lovász Károly ifj. Krudy Gyula, Vályi Nagy Géza és Szira Béla Radnay Oszkár a Szépművészeti Múzeum új szerzeményeiről ad tanulmányt Tóth László az újévéről is Hetivásárt és báró Werkmann Károly Zita királyné életéről számol be nagy cikkben és szép fotográfiákkal. Kiegészíti ezt a még a bál gondokról szóló cikk az asszonyrova és a népszerű szerkesztői üzenetek legioja. A Képes Krónika újévi száma is kapható mindenütt, új előfizetést pedig lapunk kiadóhivatala is elfogad.

Január 1-én életbe lép a bányatársaspénztárak központosítása A „Budapesti Közlöny” december 25-iki számában megjelent a népjóléti miniszter 4400/1926. számú rendelete, mely a bányatársaspénztárak központosításának végrehajtását rendeli el 1927. január 1-ével. Bár a rendelet az öszszel kibocsátott rendelet-tervezettel szemben ugyszólván csak jelentéktelen módosításokkal enyhült a munkásság javára, mindamellett igen nagy jelentőséggel bír a bányamunkásság eddigi nyughérbiztosításával szemben, mert feloldja az egy vállalathoz való kötöttséget és biztosítja a bányamunkások szabad mozgását a kedvezőbb munkalehetőségek után. Lapunk zárta a bányamunkások gazdasági csoportja, a keresztényszocialisták és az ébredők bányász-szakszerveletje együttes gyűlésén tárgyalják a rendelet nagyjából sérelmes pontjait, mely gyűlés határozatairól, valamint magáról a rendeletről lapunk jövő számában hozunk bővebb tájékoztatást.

Kishartyán ünnepe. Zagyvapálfalvától néhány puska lövésnyire fekszik Kishartyán község a szécsényi járásban. A falu csöndjét magasztos haragszó töltötte be vasárnap. Óségi templomában mely még a törökvilágból ott maradt emléke a községnek Mráz György sósarktyáni róm. kath. plebános fényes egyházi szertartással iktatta be kántoraitól általános Chikán Melithon volt kállo róm. kath. tanító. Az új kántor az evangélium oldalán mondta el tridenti hitvallást s a fogadalmat, hogy az egyháznak hű fia lesz. Esküvéte után az iskolaszék elnöke a szertartást végző lelkész a tanító és a kántori hivatás magasztosságát méltatta. Gondolataiból ideiktatjuk csak ezt az egyet amely minden szülő előtt kell, hogy mécsesként lengjen: „Ne bántsd a tanítót, ha munkája közben fegyelmez. Miként a jó apa, úgy a jótanító sem sajnálhatja a pálcát a fegyelme szigorubb módját gyermekeiktől, tanítványaitól.” A templomi szertartás után a könyvek intelligenciája szeretettel üdvözölte új hajlékában és állomáshelyén Chikán Melithont.

Baj van: Petrovici már megint ígér. Az még csak elviselhető helyzet Erdélyben, — igaz, hogy nehe-

Rádió

most megjelent képes árajegyzékünk DIJTALANUL küldjük meg az érdeklődőknek. KERTÉSZ PAL és TARSA. Budapest, VI. Nagymező ucca 36 szám.

Matyó - HIMZÉSEKBŐL választékat küldök. Megrendelést elfogadok Viszontelárusítók keresek. REICH EMILNÉ Műzőkövesd. Válaszbélyeg

Értesítés!

A HANGYA Szövetkezet Igazgatósága

értesíti t. tagjait és vásárló közönségét, hogy textil osztály vezetését január 1-től kezdve Donassy Viktor üzletvezető ur vette át, aki eddig a Hangyaszövetkezetek legnagyobb textil osztályait vezette. Ennél fogva módjában lesz a tisztelt vásárló közönségnek a mai naptól kezdve Szövetkezetünkbe mindazon cikkeket is megvásárolni, amelyet eddig nem tartottunk raktáron.

Ujból fölszereltük üzletünket

divat-selymekkel arany-ézüst és különféle selyem csipkével és himzésekkal, ruha bárosnyokkal és diszműáruval. Teljes Uri és Női divat Confektioval és szövetekkel és menyasszonyi kelengyékkel.

Raktáron tartunk Gyukits puha és kemény kalapokat, világhírű Jos ingeket gallérokat és finom nyakkendőket.

A hirneves Tetra csecsemő kelengyék egyedüli lora-kata.

Biztosítjuk a m. t. közönséget, hogy a legmesszebb menő előzékeny kiszolgálásban fog részesülni.

Szíves pártfogását kéri, a

A Hangya Igazgatósága.

Minden szakmába vágó megrendelést elfogadunk és 3 nap múlva szállítjuk

Minden szakmába vágó megrendelést elfogadunk és 3 nap múlva szállítjuk

zen elviselhető — ha Avarcsuék egy betűt nem tartanak be a kisebbségeknek tett ígéreteiből. De az már egyenesen aggasztó, ha az oláh kormány a be nem váltott ígérekhez még egy csomó újat is biggyeszt. Ezt tette legutóbb Petrovici közoktatásiügyi miniszter, Romániának hivatást tévesztett drámai szendéje, ki sehogysem akarja meglátni tulajdon közegeinek kisebbség pusztító garázdálkodását. Ahelyett hogy elcsapta volna Dumitrescu magánoktatási vezérigazgatót, ki multban követett eljárásához híven az új rezsimben is minden kisebbségi jog iskolai érvényesítése elő akadályokat gördített, most a legnyájasabb arccal kijelentette a Magyar Párt delegátusainak, hogy az „ő álláspontja szerint” azok az iskolák, melyeknek már volt nyilvánossági joguk erre jogot tartanak a jövőben is. Szegény miniszter tehát arról, hogy álláspontját elárendeltjeivel szemben nem tudja érvényesíteni?!

Eladó egy ruha mangorló, 6 drb. ebéd-szék, konzol tükör és „Sanitas” szoba gőzfürdő készülék. Cim a kiadóban.

Új élet nemzetpolitikai szemle legelső száma értékes és változatos tartalommal a napokban jelent meg. Az új magyar generáció e komoly nivóju szemléje a magyar kultúra elhanyagolt kérdéseivel foglalkozik, azonkívül irodalmi, szociálpolitikai, művészeti problémák és kritikák kerülnek megvitatásra hasábjain. Az első számban dr. Antal István főszerkesztő „Új élet” címen a szemle irányát és célkitűzéseit jelöli ki, dr. Weis István „Magyar Girondisták” cím alatt rendkívül érdekesen az 1918-as forradalom előtti reformmozgalmakat és forradalmi törekvéseket ismerteti: dr. Gesztelyi nagy László „A magyar tanyakérdés nemzetpolitikai jelentősége”-ről hosszabb tanulmányt közöl: Balla Borisz „A szovjet-kultúra apokaliptisizéből” című cikkében a szovjet kulturális mozgalmait vizsgálja meg. Csánády György, Radvanyi Sándor ifj. Szász Károly költeményein kívül Kovács Albert, Farkas Jenő, Mariancsics Imre, Kerék Mihály, Takáts István stb. rövidebb írásai és kritikái teszik változatosabbá az első számot. Az új folyóirat, melynek főszerkesztője dr. Antal István, felelős szerkesztője dr. vitéz Nagy István, felelős kiadója Radnóti István, a művelt magyar közönség figyelmét a legnagyobb mértékben megérdemli. Előfizetési ára: Egy évre 150 ezer korona, fél évre 75 ezer korona, negyedévre 37.500 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest IX. Köztelek-utca 1.

Salgótarján r. t. város polgármesteri hivatalától.
12.514/1926

Arverési hirdetmény.

Salgótarján r. t. városnak határában, mintegy 928 hold szántó, erdő, legelő és kopár területen gyakorolható vadászati jog az 1927 évi február hó 1 napjától kezdődő 10 (tíz) évre Salgótarjánban a városháza tanácstermében 1927 január hó 25 napján d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatik.

Kikiáltási ár 50 azaz ötven pengő évi bérösszeg.

Árverezők az árverés megkezdése

előtt fegyvertartási engedélyüket és vadászjegyüket felmutatni tartoznak.

Részletes árverési feltételek a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Salgótarján, 1926 december 18-án.

Dr. Förster Kálmán s. k.
polgármester.

Hirdetmény.

A m. kir. kereskedelmiügyi Miniszter ur 85.865/A/1926 szám alatt kelt rendeletével Salgótarján r. t. város közönsége részére, új állatvásártér és sportpálya céljaira szükséges ingatlanra, illetve ingatlan részre a törvényes kisajátítási eljárás elrendelte.

Ennek alapján Nógrád és Hont közizgatásilag egyelőre egyesített vármegyék közigazgatási bizottsága a kisajátítási helyszíni eljárást Salgótarján városházának tanácstermében a folyó évi december hó 28-án fogja megtartani. Az eljárás megkezdésének ideje délelőtt 10 óra.

Felhívtnak az érdekeltek, hogy az eljárásról jelenjenek meg. A bizottság a kisajátítási terv fölött akkor is érdekmileg határoz, ha az érdekeltek közül senki sem jelenik meg.

A kisajátítási terv és összeírás a fenti határidőt megelőző 15 napon át Salgótarján városházán közszemlére tették ki és ott a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Balassagyarmat, 1926 évi december hó 3-án.

Baross
alispán, h. elnök.

12861/926

Hirdetmény.

A városi tanács közhírré teszi, hogy a városi korszolypálya folyó évi december 28-án a használatnak átadott.

A korszolypályánál a belépőjegy ára személyenként 40 fillér, vagyis 5000 koronában állapította meg.

12 éven aluli gyermekek, valamint a városi tisztviselők és ezek családtagjai a belépőjegyek felét, vagyis 20 fillért 2500 koronát fizetnek.

Zenés napokon a belépőjegyek díjai kétszeres összegben fizetendők.

Bérletjegy ára 10 pengő (12500 koronában) állapította meg azaz, hogy a bérlet jegy zenés napokon is minden ráfizetés nélkül érvényes.

Salgótarján, 1926. december 27.

A polgármester helyett:
Koós
főjegyző.

Hirdessünk:

A MUNKA

Politikai hetilapban

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.

Salgótarján és Vidéke Hitelszövetkezet mint az Országos Közp. Hitelszövetkezet tagja

Elfogad takarékbetéteket magas kamatozással.

Folyósít: Ipari és mezőgazdasági kölcsönöket előnyös feltételekkel.

Betörés, tűz, jégkár stb. biztosításokat eszközöl.

Bornagykereskedés

mint a Ceglédi Hitel és Pinceszövetkezet uradalmi fajborainak lerakata.

Olcsó árak!

Pincénket okvetlen látogass meg.

Pince: Karancsaljai u. Iroda: Főter 479.

ÓH JAJ

Megfojt ez az átkozott köhögés!

köhögés, rekedtség ellen,

65 év óta közkeletűséggel örvendenek

E G G E R
MELLPASZTILLAI

Az étvágyat nem rontják, kitűnő ízűek, hatásuk gyors és biztos.

KAPHATÓ: gyógylárak és drogériákban.

ÉLJEN

Egger mellpasztillái csakhamar meggyógyított.

Mint a salgótarjáni „HANGYA” Fogyasztási Szövetkezet Dívat osztálya

ezuton tisztelettel értesítjük igen tisztelt tagjainkat és vásárlóközönségünket, hogy az őszi idény beálltával

raktárunkat dúsan felszereltük
a legfinomabb

angol dívat flanelokkal és barchetokkal.

Beszereztük továbbá a selyemáruinkat is:

Chrepdeschine zsaphone és belésselymeket legfinomabb minőségben tartjuk raktáron.

Felhívjuk közönségünk figyelmét
férfi és női dívat szöveteinkre,

amelyeket legfinomabb minőségben és
mélyen leszállított áron boosájtunk
rendelkezésre.

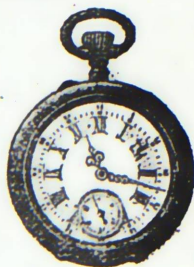
A keresztény társadalom szíves támogatását kérjük. Tisztelettel:

„Hangya”

Fogyasztási Szövetkezet

KESZLER ÁRPÁD

ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ
SALGÓTARJÁN. FŐ-UTCA 480.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

A legolcsóbb bevásárlási forrás arany és ezüst ékszer különlegességekben és órákban. — Kedvező fizetési feltételek. — Részlet fizetésre is. — Alpakka ezüst evőeszközök tokban és nagy választékban kaphatók.

— Saját érdekében tekintse meg kirakatomat. — Veszek törött aranyat és ezüstöt a legmagasabb árrban. Minden nálam vásárolt óráért 5 évi írásbeli jótállást vállalok. — — — Órajavítások műhelyemben pontosan eszközöltetnek.

HOTEL JÓZSEF FŐHERCEG SZÁLLODA

Budapest. VII. Baross-tér 2.
Telefon: JÓZSEF 21—91.

Keleti pálya udvarnál HIDEG, MELEG VIZFÜRDŐ.

Központi fűtés.
Szobák: 40.000 koronától.

Salgótarjáni APOLLO MOZGÓ heti műsora

Péntek	Szombat	Vasárnap	Kedd
dec. 31	jan. 1	2	3
7 és fél 10 órakor A HÁZTŰZNÉZŐK 7 felvonásban. Főszerepben: ZORO és HURO	SEGITSÉG RIN-TIN-TINI 6 felvonásban, Kiegészítésül: Sportfilm. Burleszk.	A száguldó kísértet. 7 felvonásban. Kiegészítésül: Örök törvény. 7 felvonásban.	

kezdete hétköznap este fél 9 órakor, vasár és ünnepnap délután 4, 6 és fél 9 órakor.